

صلح افغانستان، گروگان انتخابات و اهداف استراتژیک امریکا!

خبر:

بعد از سه هفته بن‌بست، مذاکرات بین‌الافغانی در قطر و اوج بی‌پیشینه‌ی خشونت‌ها در جبهات جنگ، زلمی خلیل‌زاد نماینده ویژه‌ی ایالات متحده امریکا در سفری به دوحه در توئیترش نوشت که به منطقه می‌رود تا با طرف‌های دخیل در این روند در مورد مذاکرات صلح به رهبری و مالکیت افغان‌ها و چشم‌اندازهای افزایش ارتباط منطقه‌ی، تجارت و توسعه پس از توافق صلح گفتگو کند. خلیل‌زاد می‌افزاید که افغان‌ها و جامعه‌ی جهانی به دقت گفتگوهای صلح را زیر نظر دارند، و انتظار می‌رود که این مذاکرات به سوی تهیه‌ی یک نقشه‌ی راه برای آینده سیاسی افغانستان و آتش‌بس دائمی و همه‌جانبه منجر شود.

تبصره:

درحالی‌که امریکا از توافق‌نامه‌ی صلح با طالبان، در افکار عامه‌ی ایالات متحده و جهان به حد کافی استفاده می‌کند، اما سرنوشت مذاکرات بین‌الافغانی را طوری‌که خواسته با بن‌بست مواجه نموده است، تا طبق سنت دیرینه‌ی استعماری‌اش، نخست مشکل را خلق و سپس به‌حیث میانجی‌خیز به حل آن بپردازد تا از یک سو تسلط بر پروسه و از جانب دیگر احساس نیاز به امریکا در حل مشکلات را حفظ نماید.

رهبران طرف‌دار صلح در امریکا می‌گویند؛ گروه تروریستی‌یکه ۱۹ سال با نیروهای امریکا و ناتو در جنگ و دشمنی قرار داشت، اکنون به دوست و هم‌پیمان استراتژیک آن‌ها مبدل گردیده و ظاهراً علیه نیروهای خارجی جنگ خود را متوقف نموده است. هم‌چنان تضمین شده است که هیچ گروه تروریستی نمی‌تواند از خاک افغانستان علیه امریکا و متحدینش استفاده کند. هر دو مورد فوق سبب شده تا برای خروج نیروهای امریکای زمینه مساعد شده و مصارف امریکا در جنگ افغانستان به گونه‌ی بی‌سابقه‌ای کاهش یابد. به همین خاطر نیروهای امریکایی در حال برگشت به خانه‌های خود هستند. به این معنا که ایالات متحده درحال به پایان رسانیدن طولانی‌ترین جنگ تاریخ‌اش می‌باشد.

این درحالیست که امریکا درین جنگ از دیدگاه نظامی آشکارا شکست خورده است، به همین خاطر در تلاش است تا از طریق پروسه‌ی صلح شکست خود را به موفقیت تبدیل نموده و قضیه را طوری جلوه دهد که گویا ریشه‌های جنگ افغانستان در فطرت مردم‌اش بوده است، و امریکا نمی‌تواند سرشت آنان را از جنگجویی به صلح‌خواهی تغییر بدهد. امریکا یک قسمت از اهدافی را که از طریق دولت دست نشانده افغانستان دنبال می‌نمود به آن دست یافته است، و اهداف باقی‌مانده‌ی منطقه‌ی‌اش را از طریق روابط سیاسی، اقتصادی، استخباراتی و دیپلماتیک با نظام آینده در افغانستان دنبال خواهد کرد.

بیش از سه هفته از افتتاحیه مراسم مذاکرات بین‌الافغانی در دوحه می‌گذرد، اما گروه‌های تماس هر دو هیأت بیش از ده بار با هم دیدار داشته‌اند، ولی تا اکنون هر دو طرف حتی روی تدوین طرز‌العمل پیش‌برد مذاکرات به نتیجه‌ای محسوس دست نیافته‌اند. درحالی‌که جبهات جنگ میان دولت افغانستان و طالبان در سراسر این سرزمین به گونه‌ی بی‌پیشینه گرم شده است.

امریکا از پیش‌برد پروسه‌ی صلح‌یکه تنها قیمت آن خون افغان‌ها است، از یک سو از مردم مسلمان و مجاهد افغانستان در بدل تقریباً دو دهه جهاد علیه اشغال این سرزمین انتقام می‌گیرد، و از سوی دیگر می‌خواهد نشان دهد که صلح موضوع داخلی خود افغان‌ها است؛ از نگاه امریکا این افغان‌ها اند که در سرشت و فطرت خود جنگ‌جو هستند. از این رو قصد دارد تا تصویر نادرست را به افکار عامه‌ای امریکا و

جهانیان ارایه نماید. درحالی‌که مانند اظهارات خلیل‌زاد که در فوق از آن تذکر به عمل آمد و اظهارات «مایک پمپئو» وزیر امور خارجه که در مراسم افتتاح مذاکرات بین‌الافغانی گفت: روابط و همکاری‌های آینده‌ی امریکا با افغانستان مشروط به نوع نظام سیاسی می‌باشد که از طریق مذاکرات فعلی میان افغان‌ها به وجود می‌آید. این نوع اظهارات نشان دهنده‌ی مداخله مستقیم امریکا در پروسه‌ی صلح افغانستان می‌باشد. اما مداخله‌ی امریکا درین حد محدود نبوده، بلکه بمباردمانی که اکنون در جبهات جنگ به نام نیروهای دولتی ادامه دارد و مردم ملکی همواره در آن قربانی می‌شوند توسط اهداف، تمویل و دستور مستقیم نیروهای امریکا صورت می‌گیرد.

این درحالیست که همه می‌دانند یک طرف اصلی جنگ (دولت افغانستان) توسط خود امریکا به میان آمده است. چنانچه آن را مستقیماً تمویل و رهبری می‌کند. تمام حرکات مدنی و سیکولار دیگر را نیز در زیر چتر همین نظام منسجم ساخته تا برای تحقق ارزش‌های غربی درین سرزمین اسلامی، خصوصاً در جریان گفتگوهای بین‌الافغانی صدا بلند کنند، و برای یک نظام لیبرال و کثرت‌گرا که در آن حقوق تمام اقلیت‌ها مانند؛ همجنس باز، افراد مرتد شده و حامی امریکا تضمین شده باشد، و لو زیر نام دولتی در آینده باشد که در پیشوند و پسوند نام و قوانین آن نیز اسلام درج شده باشد.

بنابراین تمام جهت‌های مسلمان دخیل در قضیه حتمی است تا چهره اصلی امریکا را درست درک کرده و پلان‌های خبیثانه‌اش را توسط وحدت شان بر اساس اسلام به ناکامی روبرو سازند. گفتگوهای صلح را فوراً متوقف نموده، جبهات جنگ را در برابر یکدیگر ترک کرده و علیه اشغال‌گران در یک صف مرصوص به جهاد پردازند. به این معنا که جبهه‌ی جنگ، جهاد و دفاع را چنان گرم و داغ نگهدارند تا امریکای مکار در طولانی‌ترین جنگ تاریخ خود به زانو درآمده و شکست خود را علناً بپذیرد که دیگر نتواند بحران‌های داخلی و جهانی را همزمان مدیریت کند، تا این‌که منجر به شکست جهانی و تجزیه‌ای داخلی آن گردد. در چنین شرایط زمینه ظهور دولت خلافت راشده که آرزوی هر مسلمان است نیز در یکی از سرزمین‌های اسلامی ممکن خواهد شد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ [۸:۲۴]

ترجمه: ای مؤمنان! فرمان الله را بپذیرید، و دستور پیغمبر او را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی و معنوی و دنیوی و اخروی) می‌بخشد!

سیف الله مستنیر

رییس دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان